

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
udvalg@ft.dk

Finn Sørensen
Finn.S@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

7. marts 2018

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 18. december 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 179 (alm. del), som hermed besvares endeligt. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Finn Sørensen (EL).

J.nr. 2018 - 99

Spørgsmål nr. 179:

”I forlængelse af svar på spørgsmål S 224 bedes ministeren beskrive de forskellige aktiveringsforløb hver for sig, for at belyse omkostningerne og effekt af hvert enkelt forløb. Det forudsættes at der ved "forløb" forstås de beskæftigelsesrettede tilbud som revalidering, ressource- og jobafklaringsforløb, løntilskud, nyttejob, virksomhedspraktik m.m.”

Svar:

En forenkling af den økonomiske styring af beskæftigelsesindsatsen forventes at reducere omfanget af aktivering i de dele af den aktive indsats, som i dag er dækket af statslig driftsrefusion. Det omfatter ordinær uddannelse, øvrig vejledning og opkvalificering, deltagelse i 6 ugers jobrettet uddannelse, undervisningsmateriale og godtgørelse i forbindelse med deltagelse i aktivering, opkvalificeringsjob og partnerskabsaftaler med virksomheder samt mentorstøtte. Der vil stadig være statslig refusion på aktiveringsudgifter til fx ressourceforløb og jobafklaringsforløb samt uddannelsespuljerne der blev indført med beskæftigelsesreformen.

I stedet forventes kommunerne at øge deres brug af virksomhedsrettede tilbud i form af løntilskud, voksenlærlingeforløb eller virksomhedspraktik, der er mindre udgiftstunge og generelt har gode effekter.

Jeg forstår spørgsmålet således, at spørgeren ønsker at få oplyst enhedsomkostningerne ved diverse aktive indsatser. Der er mange forskellige former for aktive indsatser i beskæftigelsesindsatsen, og omkostningerne ved selve indsatsen varierer betydeligt på tværs af målgrupper og redskaber.

Indsatserne under vejledning og opkvalificering i form af bl.a. ordinær uddannelse er omkostningsfulde, idet der er udgifter til selve indsatsen samtidigt med, at den ledige fortsat modtager en ydelse. Selve enhedsomkostningen ved aktivering af dagpengemodtagere i vejledning og opkvalificering er godt 149.600 kr. pr. fuldtidsaktiverede på finansloven for 2018, *jf. tabel 1*. Mens enhedsomkostningen for kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere er ca. 151.700 kr. pr. fuldtidsaktiverede.

Tabel 1. Enhedsomkostninger ved aktivering i vejledning og opkvalificering

	Kr. (2018-<i>pl</i>)
Refusion under driftsloftet	
Dagpengemodtagere i vejledning og opkvalificering	149.580
- heraf dagpengemodtagere i ordinær uddannelse	146.440
- heraf dagpengemodtagere i øvrig vejledning og opkvalificering	151.860
Kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere i vejledning og opkvalificering	151.710
Seks ugers selvvalgt uddannelse	233.390
Gennemsnitlig enhedsomkostning for de ledighedsrelaterede målgrupper	155.540
Revalidender/ forrevalidender	71.220
Sygedagpengemodtagere	229.810
Ledighedsydelsesmodtagere	205.360
Gennemsnitlig enhedsomkostning for øvrige målgrupper	134.060
Refusion udenfor driftsloftet	
Ressourceforløb	218.900
Jobafklaringsforløb	160.930
Gennemsnitlig enhedsomkostning for målgrupper udenfor driftsloft	200.200

Anm.: Enhedsomkostningerne angiver driftsudgifterne til aktivering per fuldtidsaktiverede ekskl. selve ydelsen. Tallene er i 2018 pris- og lønniveau og anvendt på finansloven for 2018.

Kilde: Udgiftsdata fra Danmarks Statistik og aktivitetsdata fra Jobindsats.dk.

De virksomhedsrettede tilbud er mindre omkostningsfulde, da selve indsatsen som fx virksomhedspraktik ikke indebærer omkostninger, men blot en forsørgelsesudgift. Når en ledig overgår til løntilskud, udbetales der ikke længere overførselsindkomst, men i stedet modtager den ledige løn fra arbejdsgiver, der modtager et løntilskud fra det offentlige. Udgifterne til henholdsvis offentligt og privat løntilskud opgøres ikke separat for de forskellige målgrupper, med undtagelse af dagpengemodtagere.

På finansloven for 2018 er der skønnet en samlet enhedsomkostning for dagpengemodtagere i offentlige løntilskudsjob på 214.250 kr. og 147.720 kr. i privat løntilskudsjob. Hertil skal modregnes den alternative dagpengeydelse. For de resterende målgrupper er der på FL18 skønnet en samlet enhedsomkostning for offentlige og private løntilskud under ét på 168.340 kr.

Effekterne af de forskellige typer af aktivering kan variere på tværs af målgrupper. Ser man alene på de overordnede effekter af de mest anvendte aktiveringstyper, kan den eksisterende viden kort opsummeres ved følgende resultater:

- Der er stærk evidens for, at deltagelse i privat løntilskud øger beskæftigelsen for såvel dagpengemodtagere som kontanthjælpsmodtagere. Det skyldes, at tilegnelsen af nye kompetencer giver anledning til en positiv beskæftigelseseffekt efter deltagelse i aktiveringsforløbet, der mere end opvejer de lediges lavere beskæftigelseschancer undervejs i aktiveringsforløbet.
- Når det gælder deltagelse i offentligt løntilskud tyder det på, at dagpengemodtagere alene fastholdes i ledighed under aktiveringsforløbet, mens der efterfølgende ikke er tegn på, at tilegnelsen af nye kompetencer efterfølgende øger beskæftigelsen. For kontanthjælpsmodtagere er erfaringerne med offentligt løntil-

skud lidt bedre. Her ses positive beskæftigelseseffekter efter deltagelse i uddannelsesaktivering, der helt eller delvist opvejer de lediges lavere beskæftigelses-chancer undervejs i aktiveringsforløbet.

- Blandt de studier, der findes, er der indikationer på positive beskæftigelseseffekter af virksomhedspraktik.
- Uddannelsesaktivering har typisk en negativ beskæftigelseseffekt på kort sigt. Det skyldes, at der på kort sigt ikke er tegn på positive beskæftigelseseffekter efter deltagelse i uddannelsesaktivering, mens uddannelsesaktivering har en fastholdende effekt undervejs i forløbet. Danske studier viser heller ikke på længere sigt tegn på positive effekter efter deltagelse i uddannelsesaktivering.
- Aktiveringsforløbene under betegnelsen øvrig vejledning og opkvalificering består typisk af jobsøgningskurser, som ikke entydigt kan siges at have hverken positive eller negative beskæftigelseseffekter.

For en mere detaljeret oversigt over forskningsmaterialet bag ovenstående opsummering henvises til Rosholm og Svarers litteraturreview ”*Effekter af virksomhedsrettet aktivering i den aktive arbejdsmarkedspolitik fra 2011 i forhold til virkningerne af løntilskud*”, KORA’s litteraturreview ”*Effekter af ordinær uddannelse for ledige fra 2013 i forhold til virkningerne af ordinær uddannelse*” og Beskæftigelsesministeriets vidensbank (jobeffekter.dk) i forhold til virkningerne af virksomhedspraktik og jobsøgningskurser.

Det er ikke muligt at sammenfatte den samlede litteratur i forhold til effekternes størrelse, idet de forskellige studier ikke er fuldt sammenlignelige.

Venlig hilsen

Troels Lund Poulsen